

samtidig, at hvis man ønskede, at saadanne Foranstaltninger skulde foretages i en nær Fremtid, vilde det være nødvendigt at begrænse Ønskerens Omfang til noget overkommeligt. Jeg har derfor i den forløbne Vinter beskæftiget mig en Del med dette Spørgsmaal og navnlig med en af Vandbygningsvæsenet udarbejdet Plan, som dels gaar ud paa det, jeg før har refereret, nemlig at uddybe Thyborøn-Kanalen og anlægge en Dækmole, og dels paa at anlægge en mindre Fiskerihavn indenfor Lossebroen paa Kanalens Sydside. Anlægget af en saadan Havn vil efter min Opfattelse ikke blot i høj Grad være til Støtte for den lokale Fiskeribefolkning, men vil sikkert ogsaa kunne anses for at være en betydningsfuld Støtte for Vestkystfiskeriet i det hele, navnlig naar man ser det i Sammenhæng med Dækmolen, der vil beskytte Havnen under vanskelige Vejrforhold. Efter at Lovforslaget er blevet fremsat i Rigsdagen, har jeg da ogsaa fra mange forskellige Sider deroppe fra modtaget Tilkendegivelser af Tilfredshed med dette Lovforslags Fremsættelse.

Bekostningerne ved de foreslaaede Foranstaltninger er anslaaede til i alt 1,800,000 Kr., hvoraf 300,000 Kr. skal afholdes i Finansaaret 1914—15. Det er imidlertid ikke usandsynligt, at dette Lovforslag vil kunne medføre endnu en yderligere Bekostning, nemlig til Anlæg af en Dækmole ogsaa paa Kanalens Sydside, hvis det viser sig, at Dækmolen paa Nordsiden faar den Virkning, som man fra Vandbygningsvæsenets Side venter sig, at kunne virke regulerende paa Indløbet af Vandmasserne. Saa vil det være rimeligt yderligere at sikre sig Indflydelse derpaa ved Anlæg af en Mole ogsaa paa Sydsiden af Kanalen. Naar Forslag herom ikke er fremsat, er det væsentligst, fordi man maa ønske at indhøste nogen Erfaring om den nordre Moles Virkninger, da ogsaa navnlig Retningen af den søndre Mole kan blive afhængig deraf.

Samtidig med, at dette Forslag blev indbragt i Folketinget paa Regeringens Initiativ, blev der af nogle Medlemmer af Folketinget privat indbragt et Lovforslag, som havde til Hensigt at optage hele den saakaldte Vestkysthavnesag til Behandling. I dette privat indbragte Lovforslag blev det foreslaaet at anlægge en Række Havne paa Jyllands Vestkyst med en Bekostning, som i alt blev anslaaet til ca. 18 Mill. Kr. Paa Regeringens Vegne maatte jeg bestemt modsætte mig dette Lovforslags Fremme i den Skikkelse, som det havde, og paa det Tidspunkt, hvorpaa det frem-

kom. Jeg nærrede først og fremmest den Ængstelse for at gaa med til Fremme af dette Lovforslag, at det paa Grund af sit store Omfang og paa Grund af de vidtgaaende og vanskelige Undersøgelser, det maatte kræve, skulde virke saaledes, at det af mig fremsatte Forslag om Thyborøn Kanal skulde gaa til Bunds, hvilket jeg vilde anse for uforvarsomt og urimeligt, da man paa dette Omraade maa hævde, at et mindre Fremskridt i Aar vil være at foretrække for forgæves Arbejde paa et betydeligt større Fremskridt. Derimod laa der i min Modstand mod det privat indbragte Lovforslags Fremme ikke nogen principiel Modstand mod selve Vestkysthavnesagen. Efter min Opfattelse og efter de Oplysninger, jeg hidtil har siddet inde med, maa jeg gaa ud fra, at denne Sag ikke paa langt nær vil kunne løses for de Summer, Forslagsstillerne er gaaede ud fra. Det skal imidlertid ikke falde mig ind yderligere at komme ind herpaa eller at benægte denne Mulighed. Det vil jo vise sig af sig selv, naar det kommer til en nærmere Undersøgelse. Under Udvalgsbehandlingen i Folketinget lykkedes det nemlig at komme hinanden i Møde saa vidt, at de Folketingsmænd, som privat havde indbragt deres Lovforslag i Folketinget, akkviescerede ved Regeringens Lovforslag om Sikring og Uddybning af Thyborøn Kanal og Anlæg af en Fiskerihavn der, idet jeg samtidig paa Regeringens Vegne tilsagde Forslagsstillerne den Støtte, at jeg vilde nedsætte den af dem ønskede Kommission, bestaaende af Vandbygningsdirektøren, Fiskeriinspektøren, to Ingeniører, der som Entreprenører har udført større Anlæg paa Vestkysten, samt to af Dansk Fiskeriforening valgte Medlemmer, og givt denne Kommission den Opgave, Forslagsstillerne havde ønsket: at udarbejde Forslag til de projekterede Anlæg og at begrænse disse Forslag til de Summer, Forslagsstillerne havde ønsket. Samtidig maa jeg imidlertid give Kommissionen den Opgave at udtale sig om Forsvarligheden og Nytten af disse Anlæg, da der jo ikke kan være nogen Tvivl om, at man i og for sig for en hvilken som helst Sum kan anlægge en Havn, men det, det drejer sig om, er, om den kan faa den Betydning, man venter sig af den. Med denne Aftale mener jeg, at Vestkysthavnesagen for Tiden er bragt ind i det rette Spor, idet den vil blive Genstand for den grundige Undersøgelse, som den efter min Mening maa kræve, inden man tør gaa videre i Sagen. Sagen har jo i øvrigt ogsaa en betydnings-